

Wspomnienie śp. biskupa Mieczysława Cieślara

W 1. Niedzielę po Wielkanocy (Quasimodogeniti) wspominamy śp. bp. Mieczysława J. Cieślara, który zginął tragicznie 18 kwietnia 2010 r. w okolicach Brzezin k/Łodzi.

Śp. biskup Mieczysław – długoletni proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej św. św. Piotra i Pawła w Pabianicach, następnie proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej św. Mateusza w Łodzi i jednocześnie biskup diecezji warszawskiej (w latach 1996-2010), z poświęceniem i przejęciem objął opieką duszpasterską stołeczną Parafię Wniebowstąpienia Pańskiego. Stało się tak, gdy w katastrofie smoleńskiej zginął śp. ks. gen. Adam Pilch, proboszcz tejże wspólnoty, (który - podobnie jak śp. bp Mieczysław - pochodził z Wisły).

W drodze powrotnej z Warszawy do Łodzi śp. bp Mieczysław Cieślak zginął w wypadku samochodowym niedaleko Brzezin.

Wprawdzie mija właśnie 10 lat od tych tragicznych wydarzeń to jednak obrazy z tamtych chwil przepełnione niedowierzaniem i rozpaczą, żałobą i momentami ostatniego pożegnania, wciąż są dziwnie żywe i z wielokrotnioną mocą stają przed naszymi oczami. Nie chcemy jednak zatrzymywać się jedynie przy grobie i żałobnym wspominaniu, ale pouczeni wielkanocnym przesłaniem, słowami Zbawiciela wypowiedzianym do złęczonych i zrozpaczonych apostołów „Pokój wam”, chcemy prosić o łaskę radości z nadziei na ponowne spotkanie i chcemy dziękować Panu Kościoła za życie i ofiarną służbę śp. biskupa Mieczysława.

Bp Mieczysław był nie tylko wybitnym znawcą teologii apostoła św. Pawła, (wykładał teologię św. Pawła w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, gdzie uczył też języka greckiego i teologii Nowego Testamentu), ale i duszpasterzem, który swoim ciepłem i wrażliwością potrafił dotknąć wielu ludzi, odciskając niezatarte piętno. Zawsze kochał Kościół oraz ludzi i służył Kościołowi oraz ludziom, nawet wtedy, a może szczególnie wtedy, gdy sam doświadczał chwil trudnych.

W dzisiejszą Niedzielę Quasimodogeniti, Kościół kieruje naszą uwagę na paschalny przełom, ale też przywołuje świadectwo powołania proroka Izajasza: „Kogo poślę? Poślij mnie!”
Dziękujemy dziś Opatrzności za czas służby śp. biskupa Mieczysława, dla którego powołanie i posłanie było mocnym determinatorem jego działania.

Nadejdzie jeszcze czas, abyśmy w gronie naszej diecezjalnej rodziny wspomnieli śp. biskupa Mieczysława, jednak biorąc pod uwagę ograniczenia, z jakimi się zmagamy, przyjmijmy do naszych serc pocieszenie i wzmocnienie słowami Lutrowego hymnu: „Chrystus, nasz Pan, Syn Boży, w miejsce się nasze stawiał i grzech nasz precz odłożył, śmierć mocy złej pozbawił. On jej prawo do nas wziął, śmierć ledwie trzyma postać swą, bo żądło już straciła. Alleluja!” (ŚE 172,3)

Diecezja Warszawska Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP

<http://www.diec.warszawska.luteranie.pl/wiecej.php?id=434>